

CICLE MICÈNIC**I. Tàntal i Pèlops: Banquet dels déus (Supèrbia i mort d'un fill)**

Tàntal, fill de Zeus i Pluto, era rei de Lídia o Frígia i estava casat amb Dione (segons la genealogia més divulgada), amb qui va tenir els seus fills Pèlops, Níobe i Broteas. La seva riquesa i celebritat eren extraordinàries i era ben considerat per tots els déus de l'Olimp, que li permetien asseure's a la seva taula i escoltar les seves converses. Però Tàntal era vanitós i en lloc d'agrair als déus la seva atenció, explicava les seves converses als mortals i fins i tot va robar el nèctar i l'ambrosia dels déus. La seva insolència va arribar al màxim quan va matar el seu fill Pèlops i va servir-ne la carn als déus per veure si podien distingir-la de carn animal. Els déus van descobrir el que Tàntal havia fet, van recuperar els trossos del cos de Pèlops i el van tornar a la vida. Però Demèter, sumida en la tristesa pel rapte de la seva filla Persèfone, s'havia menjat una espatlla del noi i la va substituir per una espatlla de vori. Zeus va castigar Tàntal eternament i el va enviar al Tàrtar, on va ser penjat sobre un llac. Sempre tenia gana i set però quan volia agafar fruita de l'arbre, aquesta s'enretirava, i quan estirava el coll per beure aigua, el llac s'assecava.

Pèlops emigrà a l'Èlida, on s'enamorà de la filla del rei Enomau, Hipodamia.

Aquest episodi és un exemple dels crims familiars que caracteritzen el cicle micènic i també dels múltiples banquets en què es mengen humans que sempre pertanyen a la família.

II. Tiestes i Atreu

Tiestes i Atreu eren els fills bessons de Pèlops i la seva relació es basava l'odi i venjances mútues.

□ Assassinat de Crisip

Pèlops, a més dels fills que va tenir amb la seva dona Hipodamia, va tenir un altre fill, Crisip, amb la nimfa Axíoque. Hi ha dues versions sobre com va morir Crisip:

La primera diu que Laios, desterrat de la seva terra, es va refugiar a la cort de Pèlops i es va enamorar de Crisip a l'acte. Pèlops el va fer fora de la cort i el va maleir (maledicció de la família reial de Tebes) i Crisip es va suïcidar per vergonya.

Una altra versió, però, diu que Crisip va morir assassinat pels seus germanastres Tiestes i Atreu, instigats per la seva mare Hipodamia que tenia por que Crisip usurpés el tron als seus fills, ja que, malgrat ser il·legítim, era el fill preferit de Pèlops.

Aquest episodi és un altre exemple dels crims familiars que es cometien en el cicle micènic.

□ Fugida i disputa del tron de Micenes

Pèlops va desterrar Tiestes i Atreu per l'assassinat del seu germanastre Crisip i ells es van refugiar a Micenes. En morir el rei de Micenes sense descendència es van començar a barallar perquè els dos volien aconseguir el tron de la ciutat. Per evitar una guerra, van consultar l'oracle de Delfos que els va dir que el rei seria aquell en el ramat del qual es descobrís el toisó d'or. El toisó era al ramat d'Atrreu, però a més dels pastors que vigilaven els animals, hi havia una altra persona que sabia on era el toisó. Aquesta era Aèrope, dona d'Atrreu, que en realitat estimava Tiestes.

□ Infidelitat d'Aèrope

Aèrope estava enamorada del seu cunyat Tiestes. Una nit, va dur el toisó d'or des del ramat d'Atrreu fins al de Tiestes i així aquest va esdevenir rei. Però Zeus ho va veure tot i va enviar Hermes a avisar Atrreu que l'havien enganyat. Aquest es va enfadar amb el seu germà i va sospitar que la seva dona tenia alguna cosa a veure en l'engany per les mirades que llançava a Tiestes. Atrreu, llavors, va acusar Tiestes de jugar brut i va anunciar que si en realitat era ell el que havia de ser rei, l'endemà el sol sortiria per ponent. L'endemà el sol va sortir per ponent i Tiestes es va haver de rendir. Atrreu va esdevenir rei i va castigar Aèrope llançant-la al mar.

□ Banquet de Tiestes

Atrreu també va castigar Tiestes, desterrant-lo de Micenes, però més tard el va fer cridar per venjar-se encara més. Va assassinar tres fills que Tiestes havia tingut amb una nàide: Aglau, Calileont i Orcomen, els va cuinar i els va servir al seu pare. Quan Tiestes se'ls va haver menjat, Atrreu li va mostrar els caps dels tres fills i li va dir què era en realitat el què s'havia menjat. Després el va fer fora del país.

Aquest episodi és un dels exemples d'assassinats de familiars que acaben en un banquet on algú se'ls menja. En aquest cas és el pare que es menja els seus fills sense saber-ho.

□ Incest amb Pelòpia

Tiestes es va refugiar a Sició, on va tenir un fill amb la seva filla Pelòpia. L'oracle li havia dit que un fill seu i de Pelòpia mataria Atrreu, així que Tiestes va violar la seva filla sense que ella ho sabés. Tot el que li va quedar a Pelòpia com a prova del seu assaltant va ser l'espasa de Tiestes. El fill es va dir Egist i Pelòpia el va abandonar en néixer, però Atrreu, amb qui es va casar posteriorment, el va recollir i educar com si fos un fill propi. Quan es va fer gran li va ordenar de matar Tiestes. Egist va agafar l'espasa que Pelòpia guardava, i que era del seu pare real Tiestes, i va sortir a matar-lo.

□ Venjança d'Egist

Egist, però, va aturar-se a temps. Tiestes va reconèixer la seva espasa i va acompanyar Egist a Micenes, on va explicar la veritat a Pelòpia i al seu fill. Pelòpia es va suïcidar clavant-se aquella espasa al pit, i Egist la va fer servir per matar Atrreu. D'aquesta manera, el regne de Micenes va passar a mans de Tiestes.

III. Agamèmnon i Clitemnestra (Matrimoni condemnat)

La història d'Agamèmnon i Clitemnestra va succeir a Micenes, en grec Μυκῆναι, ciutat de la Grècia meridional ubicada al centre del Peloponnès (Πελοπόννησος), concretament al nord-est de la plana d'Argos.

Clitemnestra (Κλυταιμνήστρα) era filla de Tíndar i Leda, germana d'Hèlena de Troia i dels Diòscurs. Tots quatre germans van néixer dels ous postos per la seva mare després de la violació de Zeus i la posterior relació amorosa amb Tíndar.

□ Mort de Tàntal i fill

El primer marit que va tenir Clitemnestra va ser Tàntal (Τάνταλος), amb qui va tenir un fill. Més tard, els coneguts com a prínceps de Micenes, Agamèmnon (Ἀγαμέμνων) i Menelau (Μενέλαος), foren acollits al palau d'Esparta, convidats pel pare de Clitemnestra, Tíndar.

Agamèmnon va planificar matar el marit de Clitemnestra, al mateix temps que el nounat, el fill que aquesta havia tingut amb Tàntal. Després de l'assassinat d'ambdós a mans d'Agamèmnon, Clitemnestra va ser obligada pels Diòscurs (Διόσκουροι), anomenats Castor i Pólux, a casar-se amb l'assassí de la seva família.

□ Sacrifici d'Ifigenia

Aquest va ser el primer fet que va impregnar d'odi el cor de Clitemnestra, ja que el segon greuge va arribar quan Agamèmnon va sacrificar la seva filla Ifigenia (Ιφιγένεια) com a tribut a la deessa Àrtemis (Ἄρτεμις), per així poder calmar els vents tempestuosos que la deïtat furiosa havia enviat i que impedièn als grecs iniciar el trajecte cap a Troia.

L'endeví Calcant (Κάλχας) va ser interrogat per saber com aplacar la deessa, i la resposta fou que s'havia de sacrificar la filla més formosa d'Agamèmnon en nom de la deessa Àrtemis, perquè aquesta els deixés partir. El rei al principi s'hi negà, però pressionat pel seu germà Menelau, hagué d'enviar un missatge a Clitemnestra perquè li fes enviar la seva filla Ifigenia des de Micenes fins a Àulide amb el pretext de casar-la amb Aquil·leu. Després, Agamèmnon tractà d'impedir el sacrifici enviant secretament una altra carta a Clitemnestra on li deia que no enviés la seva filla, però aquesta carta fou interceptada i no arribà a la seva destinació. En no haver-hi cap altra solució, Agamèmnon va fer el sacrifici de la seva filla.

Ambdós fets provocaren que aquest matrimoni comencés ja condemnat al fracàs. En aquesta història l'odi anava augmentant cada cop més.

□ Agamèmnon i Cassandra

Agamèmnon va estar un temps fora, ja que el seu germà Menelau li havia demanat ajuda, quan Paris va raptar Hèlena. Aquest va ser escollit, amb el consens de tots, comandant suprem, fos per la seva vàlua personal o per una campanya electoral duta a terme amb habilitat.

Per aquest motiu, Agamèmnon, durant la seva absència va posar un vigilant a Clitemnestra, però Egist (Αἴγισθος) cosí d' Agamèmnon, se l'endugué a una illa deserta i seduí Clitemnestra, que es va convertir així en la seva amant (el tercer greuge d'aquesta història).

Hi va ajudar el fet que Naupli havia recorregut Grècia per difondre notícies entre diverses reines que llurs marits estaven agafant concubines durant la guerra de Troia.

Quan Agamèmnon tornà a Micenes, ambdós l'assassinaren, mentre aquest es posava una túnica que mancava de forats per al cap i els braços. Després assassinaren Cassandra (Κασσάνδρα), la princesa i endevina troiana que Agamèmnon havia portat de Troia.

□ Exili d'Orestes

Quan Agamèmnon torna i és assassinat per Egist i Clitemnestra, Orestes (Ορέστης) s'escapà del carnatge gràcies a la seva germana Electra (Ελέκτρα), que el va portar en secret al palau d'Estrofi a la Fòcida. El rei el va cridar amb el seu propi fill, Pílades, i així va néixer l'amistat llegendària que va unir Orestes i Pílades.

IV. Orestes i Electra

□ Sort d'Electra

Segons certes versions, després de l'assassinat d'Agamèmnon, Electra va ser tractada com una esclava. La salva la seva mare, que intercedeix per ella davant d'Egist. Altres versions afirmen el contrari, Electra, que temps enrere havia esta promesa, viu presonera al palau de Micenes. Quan Orestes torna, ella reconeix el seu germà prop de la tomba del seu pare, i junts preparen la venjança en contra de la seva mare Clitemnestra i el seu amant Egist.

□ Venjança d'Orestes

Quan Orestes va arribar a l'edat adulta, va rebre d'Apol·lo l'ordre de venjar la mort del seu pare matant Egist i Clitemnestra. A Sòfocles, en canvi, és Electra, que ha mantingut una relació amb el seu germà i li va demanar que vengi Agamèmnon i Orestes abans d'acomplir-ho, va recórrer als consells d'Apol·lo, qui li va respondre que aquella venjança era permesa.

Per dur a terme la seva venjança, Orestes es fa passar per un viatger que venia de Fòcida i que anava a Argos a anunciar la mort d'Orestes. Clitemnestra va fer cridar Egist que, quan arriba a palau, cau sota els cops d'Orestes. Ella en sentir els crits, hi acudeix i troba el seu fill amb l'espasa a la mà. Finalment, la mata.

□ Erínies: Follia d'Orestes

Ben aviat la bogeria es va apoderar d'Orestes com de la major part dels homicides. Però, a més a més, com assassí de la seva pròpia mare, és perseguit per les Erínies, també anomenades Eumènides <<Benevolents>>, divinitats violentes, semblants a les Parques, que procedeixen de les gotes de sang de la castració d'Úran. La missió d'aquestes és la venjança dels crims contra la família. En el cas d'Orestes, el fan embogir.

□ Judici i absolució d'Orestes

L'alliberament d'Orestes exigia un judici legal, que es va celebrar a Atenes, on més endavant es reunirà l'Areòpag. La meitat dels jutges van pronunciar-se a favor de la condemna, i l'altra meitat a favor de l'absolució. Com que Atena, com a presidenta del tribunal, es va decantar per l'absolució, Orestes va aconseguir el seu alliberament. En senyal d'agraïment, Orestes va erigir un altar en honor a la dea al turó de l'Areòpag.

□ Retrobament amb Ifigenia a Tàuride

Per escapar de la persecució de les Erínies per haver matat la seva mare Clitemnestra i el seu amant, Apol·lo va ordenar a Orestes que anés a Tàuride, prengués l'estàtua d'Àrtemis i la dugués a Atenes. Orestes va marxar a Tàuride i va ser empresonat pels habitants de la regió, els tauris, que tenien el costum de sacrificar tots els estrangers. La sacerdotessa encarregada de realitzar el sacrifici era precisament Ifigenia, germana d'Orestes, la qual es va oferir a alliberar-lo per després fugir amb ell a Grècia, abandonant el sacerdoci.

□ Casament amb Hermíone

A la tornada de Tàuride es casà amb Hermíone, filla de Menelau i Hèlena. Abans, Hermíone havia estat promesa amb Neoptòlem, que la va reclamar. Per justificar que Hermíone pogués ser promesa a d'altres, s'explica que aquest primer casament s'havia produït d'amagat. Quan es va poder dur a terme el casament entre Hermíone i Neoptòlem, l'enllaç va resultar estèril i, quan Neoptòlem va marxar a Delfos a demanar els motius de l'esterilitat, Orestes el va matar. Tot seguit, Orestes es va casar amb Hermíone, que li a donar un fill.

CICLE TEBÀ

I. Fundació de Tebes

□ El rapte d'Europa

Zeus va veure Europa jugant a la platja de Tir / Sidó, on regnava el seu pare, amb les seves companyes. Enamorat de la seva bellesa, Zeus es va transformar en toro i va apropar-se a ella. Europa es va espantar en un començament, però després va acariciar l'animal i es va asseure al seu llom. Aleshores el toro es va endinsar corrents en les onades mentre que Europa s'aferrava a les seves banyes per no caure. Tot i que ella cridava, Zeus s'allunyava de la platja fins arribar a Creta. A Gòrtina, Zeus i Europa es van unir a prop d'una font i sota uns plàtans que mai perdran les fulles en memòria del seu amor, i van tenir tres fills.

□ Fundació i dificultats (1er oracle: obeït)

Cadme buscava la seva germana Europa amb els seus germans i la seva mare, que estava embarassada. Més endavant ella va morir quan va donar a llum Fineu. Cadme va creuar el continent per anar a Delfos a visitar l'oracle d'Apol·lo. L'oracle li va dir que es cobris els ulls per caminar cap a una porta i que quan veiés una vaca amb una lluna a la seva cara, l'hauria de seguir fins que s'aturés i fundar-hi una nova ciutat. Cadme es va tapar els ulls amb la mà dreta i de casualitat es va trobar amb una porta que donava al sud, en direcció a Beòcia. Quan va sortir, va veure la vaca i la va seguir durant tres dies, fins que, com deia l'oracle, on es va aturar va fundar la seva ciutat, anomenada Tebes. Un cop morta la vaca, en va dedicar una hecatombe als déus, així doncs va obeir les paraules de l'oracle.

□ [Penteu i Dionís: Oposició a la divinitat]

Després d'un seguit d'aventures conquerint l'Àsia, Dionís va tornar a la terra d'origen de la seva mare Sèmele, on regnava Penteu (el seu cosí) en aquell moment. Va tornar per castigar les germanes de la seva mare, sobre tot Àgave, per les calúmnies llançades contra la seva mare. Dionís havia fet embogir les dones fent que elles s'enfilessin cap a les muntanyes vestides de bacants i celebrant els misteris del déu, però Cadme no consentia aquell comportament, s'oposava a la seva actitud. Llavors va tractar Dionís de xerraire i impostor i va intentar encadenar-lo, però ell es va deslligar i va cremar el palau reial. Dionís va suggerir a Penteu que s'amagués darrere d'uns pins per espiar aquelles dones, però com que ell va fer cas i elles el van veure, quan el van enxampar, el van esquarterar. Àgave va ser la primera en agredir-lo (clavant-li al cap la punta d'un tirs) i va tornar cap a la ciutat creient que era un cap de lleó. Allà Cadme la fa entrar en raó i s'adona de l'assassinat del seu propi fill.

II. Laios

□ Laios i Crisip: Origen de la maledicció dels Labdàcides

Quan el rei Làbdac va morir, el seu fill Laios era molt jove. Després de la presa de poder per part de Zetos i Amfíon, Laios va haver de fugir de la ciutat i buscar refugi a la cort de Pèlops, on es va enamorar del jove Crisip. Laios va raptar el noi i Pèlops, fill de Tàntal i Dione, el va maleir. Quan Zetos i Amfíon van desaparèixer del seu tron a causa d'un fill mort, Laios va tornar a Tebes reclamat pels seus ciutadans, però la maledicció sobre la família per la negació de Làbdac a realitzar els rituals relacionats amb Dionís seguia vigent.

□ Laios i Iocasta (2n oracle: no obeït)

Després de la mort d'Anfíon, Laios es va convertir en rei de Tebes i es va casar amb Iocasta, filla de Meneceu. Consultant l'oracle de Delfos pel fet que no podien tenir fills, aquest li va predir que seria assassinat pel seu fill i que aquest es casaria amb la seva mare, però ell no ho va dir a Iocasta. Una nit, Laios estava sota els efectes de la beguda i va acabar engendrant Èdip. L'oracle no és obeït ja que el missatge que transmetia es referia a la recomanació de no tenir fills i Laios va acabar fecundant Iocasta.

III. Èdip (Víctima del destí)

□ Naixement i abandó

Així que Laios, contra la voluntat dels déus va engendrar Èdip amb Iocasta filla de Meneceu, altres versions citen que podia ser la madrastra d'Èdip ja que apareixen altres possibles mares biològiques com Euriclea, filla d'Ecfant, Eurigania o Eurianassa filles d'Hiperfant i Astimedusa filla d'Estènel. Finalment va néixer el nadó, amb una maledicció que recauria sobre la seva vida i els qui l'envoltaven

El rei tebà perforà els turmells al seu fill, els lligà i d'aquí el seu nom que vol dir 'peu inflat', després l'abandonà o bé el llençà al mar en una cistella, fins a ser rescatat per la reina Peribea, esposa de Pòlib rei de Corint, que el van adoptar, o bé l'abandonà en una gerra en el mont Citeró d'on va ser rescatat per uns pastors corintis que el van entregar al seu rei Pòlib.

□ Fugida de Corint (3r oracle: malentès)

Èdip va passar tota la seva infantesa i adolescència a la cort del rei de Corint i en la seva edat viril es trobà amb el seu vertader pare. Una disputa amb Pòlib, el rei corinti, li revelà que era un nen adoptat. Aleshores Èdip es va dirigir a Delfos a fi de consular l'oracle i saber qui eren els seus veritables pares. El tercer oracle li revelà que ell mataria el seu pare i es casaria amb la seva mare i, atemorit, va decidir exiliar-se de Corint, ja que es creia erròniament fill de Pòlib.

□ Mort de Laios (1a part de l'oracle)

En el camí de Tebes, després d'exiliar-se Èdip de la seva pàtria adoptiva, Laios l'insultà cruelment, provocant que Èdip el matés amb les seves pròpies mans, tal com augura la primera part de l'oracle. Una altra versió diu que, a Lafístion, camí d'Orcomen, el jove Èdip buscava els seus cavalls perduts i es topà amb Laios i Polifontes, que van matar un dels seus animals per no obeir la seva ordre d'apartar-se del camí. Així que Èdip, ple d'ira, els matà els dos.

□ Èdip i Iocasta (2a part de l'oracle)

Després de matar inconscientment el seu pare Laios, va dirigir-se a Tebes, on va derrotar l'Esfinx que turmentava amb els seus enigmes tots els Tebans i devorava els qui no sabien la resposta, fins i tot Hèmon, fill de Creont, germà de Iocasta, successor al tron tebà.

Així que Èdip va endevinar els dos enigmes que el monstre meitat dona i meitat lleó li preguntà:

1r enigma: <<¿Quin és l'ésser que camina amb dues, amb tres o amb quatre potes i que, contràriament a la llei general, és més feble com més potes té?>>

Èdip contestà correctament: << L'home>>

2n enigma: <<¿Són dues germanes, una de les quals engendra l'altra i, al seu torn, és engendrada per la primera?>>

<<La nit i el dia>> va dir Èdip.

Així va ser com va derrotar l'Esfinx i alliberar els ciutadans, tot rebent el poder Tebà per part del ciutadans com agraïment o perquè Creont transferí el poder com a recompensa de venjar la mort del seu fill a mans de l'Esfinx.

Com vaticina la segona part de l'oracle, li van donar en matrimoni la vídua de Laios, coneguda també com Epicasta, la qual no va reconèixer el fill del seu difunt espòs i es casà amb ell. D'aquesta unió van néixer quatre fills.

□ Descobriment de la veritat (4t oracle: desconfiança i obeït)

En un primer moment, és evident que les cicatrius dels turmells d'Èdip revelarien a Iocasta la seva identitat de primogènit de Laios. Però Tebes va ser assolada per una pesta, la qual finalitzaria quan es vengés la mort de Laios, l'antic rei tebà, segons va dir la Pítia de Delfos.

Èdip maleí l'assassí, sense adonar-se'n que era ell mateix. Investigant i buscant culpables, el rei tebà i Creont van barallar-se i Iocasta, per evitar la baralla, va posar en dubte l'art endevinatòria de Tirèsies, el qual sabia tot el que havia succeït i ho va explicar. En aquell moment un missatger de Corint comunicà que Pòlib havia mort i que havia d'ocupar el tron vacant Èdip, tot afirmant també que no patís per l'oracle, ja que era un nen adoptat. Davant d'això, en comprendre que realment ell era l'assassí de Laios, Èdip va complir les ordres del quart oracle i va venjar la mort del rei, tot i ser ell mateix el culpable. Abans, Iocasta, en no poder suportar el seu incest, s'havia tret la vida amb el seu fermall, peça que també utilitzà Èdip per cegar-se.

□ Maledicció d'Etèocles i Polinices

En el moment que Èdip es cegà amb el fermall de Iocasta, després de descobrir el parricidi i el incest que havia comès, els seus dos fills es burlaren i l'insultaren. La primera malifeta va ser parar-li la taula de plata i la copa d'or de Cadme, besavi de Laios i per tant rebesavi d'Èdip, per recordar-li els seus orígens. Èdip va maleir els dos nois, desitjant que mai ni vius ni morts romanguessin en pau. La segona burla va ser enviar-li un os d'un sacrifici i Èdip va contestar amb una segona maledicció, predient que es matarien mútuament. Per últim, van tancar en un calabós fosc el rei tebà impedit tots els seus honors, llavors els va profetitzar que es repartirien l'herència amb l'espasa. Aquesta triple maledicció els condemnava per sempre.

□ Mort a Colonos

Desterrat de Tebes va començar una existència errant en companyia de la seva filla Antígona. Després d'un fatigós camí arriba a Colonos, a la regió d'Àtica, on mor rebent així aquesta ciutat la benedicció dels déus. També s'esmenta una mort causada en una guerra contra els seus veïns.

IV. Els set contra Tebes

□ Mort d'Etèocles i Polinices

Per evitar la guerra pronosticada per la maledicció d'Èdip, van decidir regnar alternativament durant un any cadascun. Etèocles va ser el primer en assumir el poder. En passar un any, Polinices li reclamà el poder i Etèocles l'hi negà. Després de demanar-li de bones maneres, decidí formar una expedició, anomenada els Set contra Tebes, contra la seva ciutat, amb ajuda d'Adrast, rei d'Argos, i pare de la seva esposa Argia. Adrast li va prometre que recuperaria el seu reialme si el seu endeví fidel, Amfiarau, l'aprojava. Com que aquest endeví estava sotmès al que deia la seva dona Erifile, Polinices la subornà amb el collar de Harmonia, la seva avantpassada, i així s'efectuà l'expedició.

Els dos germans s'enfrontaren cos a cos i perderen els dos la vida. Després de la victòria tebana, Etèocles rep una sepultura digna, mentre que Polinices resta sense honors fúnebres. El poder queda en mans de Laodamant, un fill d'Etèocles.

□ Antígona i Creont

Durant el combat dels Set cabdills contra Tebes, Creont, per orde de l'endeví Tirèsies, va oferir el seu propi fill en sacrifici a Ares i d'aquesta manera salvà Tebes. Derrotats els enemics, Creont va decidir que Polinices, que havia lluitat contra la seva pàtria, quedés insepult.

Antígona, després d'acompanyar el seu pare exiliat en el seu camí, cec i pidolant, fins la seva mort, ella retornà a Tebes a viure amb la seva germana Ismene. Després que els seus dos germans es matessin l'un a l'altre, Antígona va negar la prohibició de sepultura del seu germà Polinices, ja que era una dret sagrat imposat pels déus als familiars. Així que li vessà un grapat de terra al damunt. Per aquest acte pietós va ser condemnada i tancada en vida en la tomba dels seus avantpassats Labdàcides, i s'hi va penjar. A continuació se suïcidà Hèmon, el seu promès, fill de Creont, i Eurídice, mare d'Hèmon i esposa de Creont.

□ Expedició del Epígons:Reconciliació amb Apol·lo.

Deu anys després del fracàs de la primera guerra contra Tebes, els fills dels herois caiguts van decidir venjar els seus pares. Els Epígons eren els descendents directes dels Set cabdills: Alcmeó i Amfíloc, fills d'Adrast; Egialeu, fill de Tibeu; Diomedes, fill de Partenopeu; Pròmac, fill de Capaneu; Estènel, fill de Polinices; Euríal, fill de Mecisteu; i Teresandre. Van començar saquejant Tebes fins que van derrotar la ciutat. El botí va ser consagrat a Apol·lo de Delfos.